

Dosarul nr.3ra-921/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani – V. Sîrbu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, G. Dașchevici, V. Clima

ÎNCHEIERE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Biroul de migrație și azil, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Shamiyev Hafiz împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din data de 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 14 noiembrie 2019 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis cererea de chemare în judecată,

constată:

La 17 iulie 2019 Shamiyev Hafiz a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Biroului migrație și azil, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 132-C din 05 iulie 2019 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, emisă în privința lui Shamiyev Hafiz.

În motivarea acțiunii depuse Shamiyev Hafiz a indicat că la 05 iulie 2019, Biroul migrație și azil a emis decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 132-C în privința lui Shamiyev Hafiz, în conținutul căreia s-a invocat precum că Shamiyev Hafiz a desfășurat activitate de muncă în lipsa permisului de ședere în scop de muncă, eliberat în conformitate cu legislația în vigoare.

Reclamantul a susținut că decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 132-C din 05 iulie 2019 este ilegală și pasibilă anulării, ori la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu a fost asistat de un interpret și de un avocat, nefiind în cunoștință de cauză cu actele pe care le-a semnat. Motivul aplicării amenzii nu i-a fost explicat de către reprezentanții organului constatator în limba azerbaidjană, iar el a semnat actele prezentate, fără a înțelege consecințele acestora.

Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 132-C din 05 iulie 2019 a fost adusă la cunoștință lui Shamiyev Hafiz la 16 iulie 2019, fără a fi tradusă în limba maternă a persoanei în privința căreia a fost emisă, acțiuni prin care, au fost lezate grav drepturile străinului.

Prin hotărârea din data de 14 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani cererea de chemare în judecată înaintată de Shamiyev Hafiz împotriva Biroului

migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de fond a menționat că Shamiyev Hafiz desfășurând activitate de muncă în calitate de vânzător, fără permis de ședere în scop de muncă, a încălcat prevederile Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Argumentele lui Shamiyev Hafiz precum că i s-a încălcat dreptul la apărare prin faptul că la întocmirea procesului – verbal de contravenție nu i-a fost asigurat dreptul la translator în limba azerbaidjană, neînțelegând astfel ce act semnează și că contestația cu privire la anularea procesului – verbal este obiectul examinării unui alt dosar ce se află pe rolul instanței de judecată, nu a fost reținute de instanța de judecată.

În concluzie instanța de fond a constatat temeinicia deciziei de returnare, deoarece împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror ședere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de ședere a fost anulat sau revocat, căror li s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere provizorie, al căror drept de ședere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoașterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum și împotriva foștilor solicitanți de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova.

La 16 decembrie 2019 în interiorul termenului legal Shamiyev Hafiz a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat casarea hotărârii cu pronunțarea unei decizii noi de admitere a cererii de chemare în judecată.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 27 mai 2020 a casat hotărârea din data de 14 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și a emis o nouă hotărâre prin care a admis cererea de chemare în judecată, a anulat decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 132-C din 05 iulie 2019.

Instanța de apel a menționat că decizia contestată de către Shamiyev Hafiz a fost motivată de autoritatea competentă pentru străini prin faptul că acesta a desfășurat activitate de muncă în lipsa permisului de ședere în scop de muncă eliberat în conformitate cu legislația în vigoare, în acest sens fiind întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 291900 din 26 iunie 2019, prin care Shamiyev Hafiz a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 334, alin. (2) din Codul contravențional.

La caz, instanța de apel a constatat că înscrisurile probatorii, prezentate de Biroul de migrație și azil, nu sunt suficiente pentru a se constata că Shamiyev Hafiz, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, a desfășurat activitate de muncă în lipsa permisului de ședere în scop de muncă eliberat în conformitate cu legislația în vigoare, fiindcă procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Shamiyev Hafiz nu constituie o probă incontestabilă ce ar confirma că acesta ar fi admis încălcări ale legislației în vigoare, în condițiile în care, la dosarul cauzei este anexată copia contestației, prin care acesta și-a manifestat dezacordul cu fapta contravențională imputată acestuia.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Biroul migrație și azil, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii. (f.d.108-111)

În motivarea acțiunii Biroul migrație și azil a indicat că instanța de apel a constatat și apreciat arbitrar starea de fapt, interpretând eronat că nu a fost probată existența

temeiurilor pentru a considera că Shamiyev Hafiz se află pe teritoriul Republicii Moldova cu încălcarea normelor de ședere.

La caz, autoritatea competentă pentru străini la momentul emiterii deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova a lui Shamiyev Hafiz a administrat toate probele pertinente, concludente și admisibile care să confirme că ultimul desfășura activitate de muncă în lipsa permisului de ședere în scop de muncă, fapt confirmat prin explicația din 26 iunie 2019 în prezența interpretului.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 27 mai 2020, notificată Biroului migrație și azil la 10 iulie 2020. (f.d. 101)

Biroul migrație și azil s-a conformat prevederilor art. 245 din Codul administrativ și a depus recurs motivat la 29 iulie 2020, în termen. (f.d. 108-111)

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate,

motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Biroul migrație și azil, este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, depus de către Biroul migrație și azil, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca- Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas